

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 131

Iunie 2010

***Schalk și Kopf c. Austriei* - 30141/04**

Hotărâre din 24.6.2010 [Secția I-a]

Articolul 14

Discriminare

Imposibilitatea de a se căsători cu o persoană de același sex: *absența violării*

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea vieții de familie

Locuirea împreună a două persoane de același sex, care au o relație stabilă, este constitutivă a unei vieți de familie: *articolul 8 aplicabil*

Articolul 12

Imposibilitatea de a se căsători cu o persoană de același sex: *absența violării*

În fapt – În 2002, reclamantii, un cuplu de același sex, au solicitat autorităților competente autorizația de a se căsători. Din cauza că legislația austriacă permite doar căsătoria între persoane de sex opus, cererea lor a fost respinsă. Reclamantii au sesizat ulterior Curtea Constituțională, care, a decis că nici Constituția austriacă, nici Convenția europeană nu impunea extinderea noțiunii de căsătorie, instituție care are la bază procrearea, asupra relațiilor de altă natură și că protecția relațiilor homosexuale, sub aspectul Convenției, nu impunea modificarea legilor relative căsătoriei. La 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare în Austria Legea privind concubinajul oficial, vizând oferirea cuplurilor de același sex un mecanism formal care să le permită recunoașterea relațiilor acestora și acordarea efectelor juridice ale acesteia. Deși acest text acordă concubinilor oficiali marea parte a drepturilor și obligațiilor ca și în cazul persoanelor

căsătorite, anumite diferențe există, în special, interdicția pentru aceștia de a adopta un copil sau de a recurge la inseminarea artificială.

În drept – Articolul 12: Curtea examinează mai întâi dacă dreptul la căsătorie acordat „bărbatului și femeii” de Convenție poate să se aplice situației reclamanților. Deși doar șase din statele membre ale Consiliului Europei permit căsătoria homosexuală, prevederea din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind dreptul la căsătorie nu conține nicio referință despre bărbat și femeie. Trebuie să se concluzioneze că acest drept nu este limitat, în toate circumstanțele, căsătoriei dintre persoanele de sex opus și, prin urmare, articolul 12 se aplică capătului de cerere invocat de reclamanți.

În schimb, Carta lasă legea națională a statelor membre să decidă asupra oportunității de a autoriza mariajul homosexual. Curtea subliniază că autoritățile naționale sunt mai bine plasate pentru a aprecia necesitățile sociale în materie și a răspunde la acestea, căsătoria având conotații sociale și culturale adânc înrădăcinate și care diferă de la o societate la alta. În concluzie, articolul 12 nu impune statului austriac obligația de a permite să se căsătorească cuplurilor homosexuale.

Concluzie: absența violării (unanimitate).

Articolul 14 coroborat cu articolul 8: Pe parcursul ultimului deceniu, atitudinea societății față de cuplurile de același sex a evoluat rapid în Europa. Prin urmare, ar fi artificial ca Curtea să considere că aceștia nu pot beneficia de o „viață de familie”. Aceasta concluzionează că relația reclamanților, un cuplu de homosexuali care coabitează și au o relație stabilă, relevă de noțiunea de „viață de familie” la același nivel ca relația unui cuplu de sex opus în aceeași situație. Curtea a statuat în nenumărate rânduri că o diferență de tratament bazată pe orientarea sexuală trebuie să fie justificată de motive în mod special imperioase. Cuplurile homosexuale trebuie să fie prezumați capabili, precum cuplurile heterosexuale, de a avea relații stabile. Aceștia se găsesc deci într-o situație analogă în ceea ce privește necesitatea lor de a le fi recunoscută relația în mod legal. În același timp, dat fiind că Convenția trebuie să fie interpretată în ansamblu și de ceea ce a fost conștientizat mai sus că articolul 12 nu impune statului obligația de a extinde dreptul la căsătorie cuplurilor de același sex, Curtea nu partajează opinia reclamanților potrivit căreia o asemenea obligație se poate deduce din articolul 14 coroborat cu articolul 8. Rămâne a determina dacă, înainte de 2010, statul ar fi trebuit să ofere reclamanților un alt mijloc pentru a le fi recunoscută în mod legal relația acestora. Deși apare un anumit consens european privind recunoașterea cuplurilor de același sex, acest domeniu trebuie să fie privit ca o ramură de drept în evoluție fără consens stabilit, în care fiecare stat beneficiază de o marjă de apreciere privind oportunitatea unei reforme legislative. Dreptul austriac ilustrează această evoluție: deși legislatorul austriac nu este un pionier, nu-i putem reproșa faptul că nu a adoptat mai devreme Legea privind concubinajul oficial. În fine, persistența în această lege a anumitor diferențe notabile în domeniul drepturilor parentale în raport cu mariajul, reflectă în mare parte tendința din cadrul altor state membre care au adoptat o legislație similară. În plus, reclamanții nu au invocat că ar fi în mod direct afectați de restricțiile privind drepturile părintești, ar fi imposibil pentru Curte să analizeze fiecare din aceste diferențe în detaliu.

Concluzie: absența violării (patru voturi contra trei).

© **Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodusă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.